

MANIFESTI UUDESTA AJASTA

On aika elämämme vallankumoukselle - mikään vähempi ei nyt enää riitä!

Uuden ajan manifesti kuvaa uuden ajan näkemyksen maailmasta, sen kestäättömyydestä ja siitä minkälaiseksi maailma ja me itse, ihmisyytemme voisi muuttua luodaksemme kestävän ja mahdollisen elämän ja maailman. Mutta ilman tietoisuutemme laajentumista elämäkeskeiseksi se ei onnistu. Tarvitsemme uutta elämänfilosofiaa!

SISÄLLYSLUETTELO

Miksi tarvitsemme uutta elämänfilosofiaa?	3
Matkani uuteen aikaan.....	3
Petämme nyt itseämme	4
OSA I	5
Aikamme suuret haasteet ja uuden ajan ratkaisut	5
Uuden ajan elämän- ja maailmanmalli.....	7
Kapitalistinen järjestelmä ei ole elämän mukainen	8
Uuden ajan politiikka.....	8
Uuden ajan valistunut yhteiskunta.....	10
OSA II	11
Uuden ajan todellisuus ja sen kokeminen.....	11
Itsestä vapaa tietoisuus	11
Elämä siinä mitä on – mikä muuttuu?	12
Meidän pitää pysähtyä löytääksemme uuden perustan elämällemme	13
Uuden ajan kokeminen.....	14
Romahdus vai hyppy eteenpäin	16

© Timo Nikkilä 2026

MIKSI TARVITSEMME UUTTA ELÄMÄNFILOSOFIAA?

Ekokatastrofi yhdessä murtuvan maailmanjärjestyksen kanssa muodostavat maailmantilan, jossa taistelemme niukkenevista resursseista ja, jossa ihmisyytemme huonot puolet ottavat vallan. Vaikka elämä ympärillämme tulee yhä haastavammaksi ja jopa vaaralliseksi, niin siinäkin on elettävä ja sen eteen on paljon tehtävissä - uusi aika elämänfilosofiana tarjoaa siihen uuden perustan.

Uuden ajan uusi elämäkeskeinen tietoisuus, maailmankuva ja arvot eivät ole tarpeellisia vain ilmasto- ja ekokriisin torjumiseksi, vaan tarvitsemme niitä mitä kipeimmin, ettemme ajaudu globaaliin sotaan maailmanjärjestyksen murtuessa äärioikeiston ja fasistien noustessa valtaan.

Emme osaa nähdä miten ilmasto- ja ekokatastrofi muuttaa elämämme ja maailmamme, mutta emme osaa myöskään nähdä mihin nykyinen maailmanjärjestyksen muutos ja myllerrys meitä vie. Mutta vielä vähemmän osaamme nähdä tulevaisuuden, jossa ei ole tuhoa ja kurjuutta, vaan hyvä ja kestävä elämä.

Uusi aika näyttää nämä meille, se kertoo, että kun tietoisuutemme, se miten näemme, tulkitsemme ja koemme itsemme, todellisuuden ja elämän ympärillämme, laajenee elämäkeskeiseksi, niin emme ole enää lukittuja nykyiseen itse- ja ihmiskeskeiseen näkökulmaamme, vaan se laajenee näkemään sen mitä on, sellaisenaan. Tämä muuttaa kaiken.

Kenelle uusi aika on tarkoitettu?

Uusi aika on sinulle, joka haluat haastaa oman todellisuutesi ja itsesi ja olet avoin aivan uudelle elämän kokemiselle ja näkemiselle. Jos olet sitä mieltä, että eivät ihminen ja maailmamme voi muuttua, niin uusi aika ei ole sinua varten.

En kuvaa käynnissä olevaa maailmanjärjestyksen murrosta enkä kärjistyvää ilmasto- ja ekokatastrofia, koska ne ovat kaikkien nähtävissä, jos vain haluaa ne nähdä. En kuvaa myöskään nykyisiä pyrkimyksiä ratkaista näitä aikamme globaaleja ekologisia ja muita ilmentyviä ongelmia, koska näen, että nämä pyrkimykset ovat lukittuja vallitsevaan todellisuus- ja ihmiskäsitykseen, jotka ovat ajaneet meidät murtuvaan maailmaan ja ekologisen katastrofin partaalle, eivätkä siksi pysty todellisiin ja riittäviin ratkaisuihin.

Kuvaan uuden ajan elämänfilosofiaa, joka voi ratkaista nämä ongelmat, mutta myös luoda perustan uudelle ekologisesti, elämäeettisesti ja inhimillisesti kestäväälle ja mielekkäälle elämäntavalle ja sille miten järjestämme maailmamme. Elämäämme tukevat taloudelliset, sosiaaliset ja yhteiskunnalliset ratkaisut syntyvät sitten tältä uudelta perustalta, mutta niiden yleiset periaatteet voimme jo nyt nähdä.

Matkani uuteen aikaan

Oma matkani uuteen aikaan alkoi varsinaisesti vuonna 2000, kun ensimmäinen tietoisuuden laajentumisen kokemus vapautti minut egon luomasta todellisuudesta, jossa olin elämäni elänyt. Tätä ja muita tietoisuuden laajenemisen kokemuksiani kuvaan Matkani uuteen aikaan -sivulla.

Matkani uuteen aikaan kuvaa kuinka itse löysin uuden ajan ja mitä tämä pitkä matkani sisälsi - pitää kuitenkin muistaa, että meillä jokaisella on oma matkamme.

Uuden ajan elämänfilosofia ja sen kuvaama uusi ihmisyyden ja elämän- ja maailmanmalli ovat tämän matkani tulos. Aiemmat kahdeksan Uusi aika -kirjaani

1. Uusi aika
2. Utopia vai ratkaisu ihmiskunnalle
3. Uuden ajan kapinallinen elää ja toimii toisin
4. Elämää tietoisesti ja vapaana
5. Keskustelua ja mietteitä matkasta vapauteen

6. Uuden ajan näkökulma aikamme haasteisiin
7. Uuden ajan elämänfilosofia
8. Uuden ajan elämäntietoisuus ja todellisuuskäsitys

ovat syntyneet tämän matkani aikana ja kuvaavat uutta aikaa laajemmin ja monesta eri näkökulmasta. Olen uutta aikaa kuvannut myös kymmenissä tuhansissa sosiaalisen median postauksissani viimeisen 15 vuoden aikana, mutta nyt kuvaan vain sitä mikä on ollut kaiken tämän tutkimusmatkani lopputulos eli Uuden ajan manifestia.

Matka uuteen on pitkä ja haastava, koska se edellyttää perustavanlaatuista murrosta ja muutosta tavassamme hahmottaa ja tulkita maailmaa ja itseämme. Avain näiden todellisuutta luovien käsitystemme muuttamiseen on kuitenkin selkeä. Meidän tulee nähdä nykyisten käsitystemme ja uskomuksiemme rajallisuus ja vajavaisuus ja rohkeasti haastaa oma itsemme ja katsoa näitä uskomuksiamme ”pintaa syvemältä”.

Vaikka uuden ajan elämänfilosofia voi kuulostaa teoreettiselta pohdinnalta, mitä se tietenkin onkin ennen kuin siitä tulee itsellemme ja kulttuurisesti elävää, todeksi elettyä todellisuutta ja elämää, niin se kertoo, että voimme kokea ja nähdä itsemme, toisemme, maailman, luonnon ja elämän uudesta elämän näkökulmasta, ja se muuttaa kaiken.

Uusi aika on ihmisen tietoisuuden evolutiiviseen kehitykseen perustuva elämänfilosofia, globaalien elämäämme ja tulevaisuuttamme uhkaavien ongelmien ratkaisemiseksi, ja vaikka emme tähän kykenisikään, niin voimme kuitenkin pelastaa itsemme hyvään ja mielekkääseen elämään.

Uuden ajan näkemykset perustuvat uusimpaan elämä- ja tietoisuuskeskeiseen tieteen paradigmaan ja omakohtaiseen kokemukseen tietoisuuden laajentumisesta, joka on avannut ymmärtämään ja näkemään itseni, elämän ja todellisuuden ”elämän silmin” ja holistisesti.

Petämme nyt itseämme

Uusi aika on viesti toivosta erillisyyden ja nykyisyyden harhassa kohti ekokatastrofia, inhimillistä kärsimystä, sosiaalista kaaosta ja sivilisaatiomme loppua kulkevalle ihmiskunnalle.

Mistä löydämme toivon ohjaamaan kulkuamme kohti elämää, joka on luonnollista, vapaata, vastuullista ja ekologisesti ja eettisesti kestävää? Ilman toivoa mahdollisesta elämästä ja tulevaisuudesta, muserrumme nykyisyyden toivottomuuteen.

Elämme erillisyyden harhassa ja kuvittelemme, että voimme elää erillisinä ja irrallaan luonnosta, että meillä on vapaa tahto ja hallitsemme itse elämäämme, että luonto on meille vain raaka-ainevarasto ja kaatopaikka, että voimme elää teknologian luomassa maailmassa, joka elättää meidät ilman luontoa. Kuinka väärässä olemmekaan.

Elämme myös nykyisyyden harhassa ja kuvittelemme, että voimme ratkaista kaikki globaalit ja muutkin ongelmamme perustuen taloudelliseen, teknologiseen, yhteiskunnalliseen ja kulutuskeskeiseen elämän- ja maailmanmalliimme, joka nämä ongelmat on luonut, että poliittinen järjestelmä pelastaa meidät, että voimme jatkaa nykyistä elämäntapaamme, että meidän ei tarvitse muuttua eikä muuttaa sitä miten elämme. Kuinka väärässä olemmekaan.

Uusi aika kumoo nämä harhamme ja näyttää, että olemme samaa elämää kuin muukin elämä maapallolla, että elämämme on täysin riippuvainen luonnon ekosysteemeistä ja elossapitojärjestelmästä, että elämäyhteisyytemme kaiken elämän kanssa on tie uuteen elämään, että nykyisyys, joka ongelmamme on luonut ei voi olla ratkaisu, koska se on vakavassa ristiriidassa elämäämme ylläpitävän elossapitojärjestelmän kanssa ja vain luomalla uuden perustan ja uuden nykyisyyden voimme enää itsemme pelastaa. Uusi aika kuvaa tätä.

Etenevä ekokatastrofi ja riittämätön tietoisuutemme, joka estää sen torjumista, uhkaavat elämäämme ja tulevaisuuttamme. Ilman tietoisuutemme evolutiivista laajentumista elämäkeskisyyteen emme selviä. Nykyisyyttämme ylläpitävä itse- ja ihmiskeskeisyys on ongelmiamme perussyys.

Nykyinen elämän- ja maailmanmallimme on ekologisesti ja elämäeettisesti kestämaton ja johtaa inhimilliseen katastrofiin, kun niukentuvat resurssit ja vaarallinen maailmantila saavat meidät nousemaan toisiamme vastaan.

Yksittäisen elämän- ja maailmanmallimme osatekijän korjaaminen tai uudistaminen ei riitä, kokonaisuus on kestämaton, eikä enää kauan mahdollinen. On löydettävä uusi perusta niin taloudelle, poliittiselle järjestelmälle, varallisuuden ja resurssien globaalille jakautumiselle kuin yhä kasvavalle yhteiskuntariippuvuudellemme. On löydettävä uusi elämän perusta, joka luo aitoa onnellisuutta ja tyytyväisyyttä elämäämme.

Fossiilienergia on mahdollistanut nykyisen teollisteknologisen, talouskasvu- ja kulutuskeskeisen elämäntapamme ja maailmamme, mutta on nyt muuttunut uhaksi elämällemme sen ilmastopäästöjen aiheuttaessa ilmastomuutosta, globaalia lämpenemistä ja sään ääri-ilmiöitä. Se on ollut viime vuosisatojen suuri menestystarina, mutta nyt siitä on luovuttava.

Uusiutuvat, irtikytkentä tai kiertotalous eivät pysty korvaamaan fossiilienergiaa, joten ylikulutustamme on vähennettävä globaalisti lähes puoleen ja meillä jopa 75 %. Haaste on massiivinen, mutta jos emme niin tee, niin tulevaisuutemme on uhattuna.

On mentävä evolutiivisesti eteenpäin, luovuttava nykyisyytemme tuhoisista rakenteista ja kestäättömästä elämän- ja maailmanmallistamme ja oivallettava uusi elämäkeskeinen todellisuus ja elämä, jota uusi aika kuvaa.

OSA I

AIKAMME SUURET HAASTEET JA UUDEN AJAN RATKAISUT

Mikä meitä uhkaa ja miksi?

Fossiilienergia on luonut nykyisen teollisteknologisen, talous- ja kulutuskeskeisen elämäntapamme ja maailmamme, mutta on nyt muuttunut uhaksi elämällemme.

Nyt fossiilienergian päästöjen aiheuttama ilmastomuutos ja ylikulutuksemme luoma luontokato uhkaavat elämäämme ja jopa lajiamme. Ilmastopäästöt ja luonnonvarojen ylikulutus on saatava nopeasti alas, vaikka aiheuttavatkin omat vakavat ongelmansa nykyisyytemme murtuessa.

Nykyiset itse- ja ihmiskeskeiset maailmankuvamme ja arvomme ovat jäljessä luomistamme globaaleista ekologisista ja maailmanjärjestykseen liittyvistä ongelmistamme sekä elinolosuhteiden vaatimista ratkaisuksista. Ne eivät riitä enää löytämään ratkaisuja, vaan nostavat nyt valtaan äärioikeiston ja fasistit, kun tie eteenpäin näyttää olevan tukossa.

Luonnonsuojelu-, ympäristö- ja ilmastoliikkeet toimivat nykyisyyden puitteissa ja ovat siksi voimattomia estämään ilmasto- ja luontotuhoa, joka aiheutuu vakavasta ristiriidastamme luonnon ja sen elinvoiman kanssa. Nykyisyytemme, elämän- ja maailmanmallimme, ei ole mahdollinen pelastamaan meitä kärjistyvältä ilmasto- ja ekokatastrofilta eikä tulevaisuuttamme, tarvitsemme uuden nykyisyyden ja elämäkeskeisen perustan sille.

Uusi aika tarjoaa vaihtoehtoon, se on kokonaisvaltainen uusi elämänfilosofia, joka haastaa itsemme, todellisuutemme ja elämämme, nykyisyytemme ja tuo tilalle elämäkeskeisen elämän ja suhteen itseemme, toisiimme, luontoon ja kaikkeen elämään.

Ongelmamme ovat elämäämme uhkaavia

Ilmastonmuutos ja luontokato uhkaavat elämämme perustaa tuhotessaan sen ilmastollisen ja ekologisen tilan, jossa olemme eläneet viimeiset 10 000 vuotta ja, joka on mahdollistanut menestyksemme lajina.

Kapitalistinen talous ja talouskasvu ovat mahdottomia rajallisella maapallolla käyttäessään yhä enemmän ja rajummin luonnonvaroja ja aiheuttaessaan ilmastopäästöjä, jotka muuttavat maapallon ilmastoon ja tuhoavat elinvoimaisen luonnon ja siten elämämme edellytykset ja elinolosuhteet.

Teknologiakehitys ja kehittyvä tekoäly ovat monen mielestä suurin toivomme globaalien ongelmien ratkaisemiseksi ja siksi olemmekin antamassa niille vallan luoda todellisuuttamme ja maailmaamme ja päättää yhä enemmän määrin elämästämme. Teknologiausko on kuitenkin vahvaa ja se tulee määrittämään tulevaisuuttamme merkittävästi niin hyvässä kuin pahassakin.

Demokraattinen poliittinen järjestelmä ja politiikka ovat vain aineellisen hyvinvoinnin jakajia ja ovat yhä enemmän vain keskittyneen varallisuuden, talouden ja teknologiayritysten toimijoiden vallan alla, osin vapaaehtoisesti ja osin pakon sanelemana. Tämän takia demokraattinen poliittinen järjestelmä ei kykene suojelemaan elämää eikä tulevaisuuttamme.

Kasvava globaali eriarvoisuus jakaa maailmaa yhä enemmän rikkaisiin ja köyhiin, niihin, joilla on mahdollisuus aineellisesti hyvään elintasoon ja niihin, joilla sitä ei enää ole. Varallisuus ja siten valta keskittyvät hyvin harvoille eikä demokraattinen poliittinen järjestelmä pysty tätä estämään tai haluaako edes estää?

Hyvinvointivaltiomme ja tästä syntynyt yhteiskuntariippuvuutemme on kasvanut, mutta tuonut paljon hyvää kuten hyvinvointiyhteiskunnan, ihmisoikeudet, yhteisvastuun ja turvallisen yhteiskunnan, mutta on samalla sitonut elämäämme monin eri tavoin. Nyt olemme tilanteessa, jossa olemme yhä enemmän riippuvaisia valtiollisista päättäjistä ja poliittisista ideologioista, jotka eivät tätä yhteisvastuuta eikä edes ihmisoikeuksiamme tunnusta, vaan toimivat vain oman ideologiansa toteuttamiseksi. Vapautemme on ehdollista, ei todellista vapautta.

Vaikka kestävä elämäntapamme on luonut aineellista elintasoa ja elämisen vaivattomuutta, niin emme silti ole pystyneet löytämään elämäämme aitoa onnellisuutta ja tyytyväisyyttä, jotka olisivat riippumattomia ulkoisista tekijöistä, maksimoimme vain hetkellistä mielihyvää.

Miten rikomme nykyisyytemme lumon, joka uhkaa elämäämme?

Meidän on päästävä irti fossiilitaloudesta ja ylikulutuksesta, jotka ovat luoneet ekologisesti kestäättömän elämäntapamme ja maailmamme ja aloitettava luonnon ennallistaminen ja maa-alueiden palauttaminen takaisin luonnolle, sillä muuten elämämme ja tulevaisuutemme eivät ole enää mahdollisia.

Onnistuaksemme tässä globaalissa haasteessamme, tarvitsemme globaalia, ylikansallista ja -valtiollista päätöksentekoa, mutta ilman meidän itsemme luomaa painetta se ei tule onnistumaan.

Jotta tämä paine globaaliin päätöksentekoon ja maailmamme muuttamiseen kestäväksi syntyisi, on ihmisyytemme muututtava. Meidän on kollektiivisesti mentävä eteenpäin evolutiivisessa kehityksessämme, ensin edelläkävijöiden opastamana, mutta sitten laajemmin, jotta ihmisyytemme muuttuisi.

Onneksi olemme kehittyvä laji ja maailmankuvamme ja arvomme muuttuvat, kun elinolosuhteemme muuttuvat. Seuraava evolutiivinen vaihe ihmiskunnan historiassa tulee olemaan elämäkeskeinen tietoisuus, jossa elämästä tulee elämämme keskipiste.

Miten rikomme nykyisyytemme ja itse- ja ihmiskeskeisen tietoisuutemme ja löydämme tien elämäkeskeiseen tietoisuuteen ja -yhteisyyteen? Elämän tietoisuuden evoluutio ja uuden ajan elämänfilosofia tarjoavat siihen ratkaisun, mutta riittääkö aika?

Uuden ajan elämän- ja maailmanmalli

Nykyinen maailmamme ei ole mahdollinen

Nykyinen maailmamme ja elämäntapamme eivät ole enää mahdollisia, sillä elämme yli luonnon kestäkyvyn. Lähestymme myös aikoja, jolloin elämäntapamme menee yli inhimillisen kestäkykymme.

Ekologinen kestämyttömyys kulutuksessa ja tuotannossa, eriarvoistava ja epätasa-arvoinen talousjärjestelmä, lamaantunut ja talouden ohjauksessa oleva poliittinen järjestelmä, velkaantuva ja rapistuva hyvinvointivaltiomme ja jatkuvasti kasvavat psyykkiset ongelmat, etenkin nuorten parissa ovat tekemässä maailmastamme ja elämästämme todella haasteellista. Lähestymme aikaa, jolloin elämästä tulee kamppailua niukentuvien resurssien puristuksessa ja muuttuu jokapäiväiseksi selviytymistaisteluksi.

Emme tule selviytymään edessämme olevasta taistelusta, jos vain vastustamme nykyistä järjestelmää ja vaadimme siltä toimenpiteitä, että se huolehtisi meistä ja tarpeistamme, vaikka sitten velaksi ja tulevien sukupolvien tulevaisuudesta tinkien. Ei, meidän tulee nyt toimia itse omassa elämässämme tavalla, joka vie meitä kohti mahdollista ja kestävästä maailmasta. Tämä ajaa alas nykyisen kapitalistisen järjestelmän ja luo sen tilalle uuden, kestävämmän, ihmisten ja muun luonnon hyvinvoinnin turvaavan tavan järjestää elämämme ja yhteiskuntamme. Gandhin sanoin: Me olemme se muutos, jota maailmamme tarvitsee.

Uuden ajan elämäntapa on ekologisesti ja inhimillisesti kestävä elämäntapa, joka ei ole enää ristiriidassa luonnon elinvoiman ja sen säilyttämisen eikä toistemme kanssa. Kun kestävä elämäntapa laajenee ja tulee yhä useammalle todeksi elettyä elämää, niin olemme osaltamme myös ilmastomuutoksen ja luontokadon torjunnassa mukana. Hyvä ja mielekäs elämä ei tarvitse aineellista kulutusta enempää kuin mikä on välttämätöntä ja tarpeellista elämisemme turvaamiseksi. Silloin elämä itsessään riittää, mitään ei puutu ja kaikki on hyvin. Kova lupaus, mutta totta.

Uuden ajan vapaa tietoisuus luo hyvän ja mielekkään elämän siinä mitä on, todellisuudessa, joka ei enää perustu kasvatuksemme, koulutuksemme, perinteemme, työme tai ympäristömme luomiin uskomuksiin todellisuudesta ja elämästä ja siitä miten meidän pitäisi elää ja olla. Uudessa ajassa elämän todelliset olosuhteet ja vaatimukset määrittävät sen miten niihin suhtaudumme ja miten elämämme järjestämme. Elämä itse ohjaa ja opastaa, tosin melko hienovaraisesti, elämäämme.

Uuden ajan itsestä vapaa elämä tarjoaa elämäämme tyytyväisyyttä ja onnellisuutta, jotka eivät tarvitse erityistä syytä kokeaksemme niitä ja luovat näin hyvän ja mielekkään elämän perustan. Nyt haemme onnellisuutta ja tyytyväisyyttä mieleemme luomista tarpeista ja kulutuksestamme, mutta ne eivät tätä elämän perusvirettä pysty tarjoamaan, hetken mielihyvää toki.

Ehkä merkittävin muutos uudessa ajassa eläessämme tapahtuu ulkoisesti siinä miten suhtaudumme muuhun luontoon ja sen elämään. Silloin on luonnollista, että haluamme yhtäläiset elämäeettiset oikeudet kaikelle elämälle, koska olemme yhtä luonnon kanssa ja koemme sen vahvasti. Kun pala elämää tuhoutuu, niin pala itseämme tuhoutuu.

Uuden ajan talous on taloudenpitoa, jossa elämänsuojelu ja ihmisten todelliset tarpeet asettavat sille rajat kuten politiikallekin. Talous on ihmisten perustarpeiden tyydyttämistä varten ja luonnon elinvoiman varmistamiseksi ja palauttamiseksi, ei toisinpäin kuten nykyisin. Nykyisten talouden rakenteiden, harvojen käsiin kasaantuneen varallisuuden ja taloudellisen eriarvoisuuden vähentämisessä ja poistamisessa tulee olemaan vuosikymmenten työ eikä se suju vahingoitta tai ilman vastarintaa. Mutta ilman näiden talouden rakenteiden yms. purkua, emme pysty varmistamaan tulevaisuuttamme.

Kapitalistinen järjestelmä ei ole elämän mukainen

Kapitalistinen talousjärjestelmä ja sitä tukeva yhteiskunnallinen ja valtiollinen järjestelmä eivät ole mitään "ulkoa annettuja ikuisuuksia ja totuuksia", vaan ne syntyvät meidän omasta toimestamme ja työstämme joka hetki.

Kun elämämme merkityksellisestä tekemisestä on muodostunut abstraktia palkkatyötä, jossa työn tulos ei ole enää tekijänsä hallussa tai hallinnassa, niin tämä tekemisen muuttuminen työksi on synnyttänyt myös kapitalistisen järjestelmän ja ylläpitää sitä.

Kapitalistinen järjestelmä puolestaan luo sitä tukevan yhteiskunnallisen todellisuuden ja valtiokoneiston, jota voisi kutsua "erillisyyden ja erillistämisen järjestelmäksi". Tämä kaiken erillistävä järjestelmä on vienyt meiltä otteen omasta elämästämme ja ulkoistanut sen osaksi tätä järjestelmää. Yhä suurempi osa elämästämme on riippuvainen taloudesta ja valtiollisesta, yhteiskunnallisesta koneistosta. Meistä on tullut hyvinvointivaltion otteessa eläviä, ei vapaita toimijoita.

Me itse olemme luoneet kapitalistisen ja yhteiskunnallisen järjestelmän, joka on tehnyt elämästämme erillistä ja ulkoistettua. Vain me itse voimme ne myös purkaa ja palauttaa elämämme jälleen "yhdeksi ja kokonaiseksi" – sellaiseksi kuin elämä luonnollisesti on.

Me luomme ja ylläpidämme kapitalistista taloudellista, sosiaalista ja poliittista järjestelmää omalla palkkatilalla muulla ansiotyöllämme ja kulutuksellamme, joita toteutamme markkinoilla. Koska me itse luomme ja tuemme tätä järjestelmää, niin me itse voimme myös lopettaa sen tukemisen ja lopulta viedä siltä elinvoiman – voiman, joka on nyt muodostumassa uhkaksi itsellemme ja maapallomme elinvoimalle.

Me voimme luoda "murtumia" kapitalismiin eli luoda elämässämme tilanteita ja tapahtumia, joissa toimimme ja elämme toisella tavalla ja näin toimien lakkaamme tukemasta kapitalistista järjestelmää. Nämä murtumat avaavat meille myös mahdollisuuksia nähdä toisenlainen maailma mahdollisena ja luoda sitä tässä ja nyt.

Voimme elää uuden maailman todeksi omassa elämässämme jo nyt, eikä meidän tarvitse odottaa tulevaa kapitalistisen järjestelmän lopettavaa vallankumousta tai romahdusta. Se, miten elämme ja toimimme, muodostuu poliittiseksi kannanotoksi ja voimaksi, joka lopulta luo uuden maailman.

Uuden ajan politiikka

Uuden ajan politiikka ei perustu enää erilaisiin ideologioihin siitä minkälaista on hyvä elämä tai eri maailmankuvien luomien eturyhmien etujen palvelemiseen, vaan politiikan perustana on elämänsuojelu ja yhteinen etu, jotka määrittävät politiikan rajat.

Politiikka toimii parhaimman tieteen ja tutkimuksen sekä sen perusteella mitä todellisuus on ja vaatii ihmisen ja luonnon suojelemiseksi edessämme olevassa vaarallisessa maailmantilassa, jossa on edelleen pyrkimystä vallankäyttöön ja väkivaltaan omien itsekkäiden etujen ja resurssien varmistamiseksi. Poliittinen muutos ei tapahdu nopeasti, mutta sen suunnan tulee muuttua ja nopeasti.

Kun poliitikot myöntävät, että tosi on kyseessä ilmastonmuutoksen ja luonnontuhon torjumisessa, mutta silti kieltäytyvät toimimasta tuhoa estääkseen, niin silloin he syyllistyvät tuottamukselliseen vahingontekoon. Aivan kuten öljy-yhtiöt tiedessään ilmastonmuutoksesta ja sen vaikutuksista, mutta vaikenivat niistä ja jatkoivat toimintaansa, ja siten ilmastonmuutosta kiihdyttäen. En ymmärrä miten jotkin poliittiset syyt tai poliittinen realismi voisivat antaa tämänkaltaiselle välinpitämättömyydelle ja tuottamukselliselle vahingonteolle oikeutuksen. Kun tietää tekevänsä väärin, niin silloin tekee moraalisesti väärin.

Nykyinen poliittinen järjestelmä perustuu vastakkainasettelulle, kilpailulle vallasta, eriarvoisuudelle, oman ryhmän edun ajamiselle, erillisyyttä tukeville ja suljetuille eri maailmankuville ja arvoperustoille, jotka nyt

piristaloivat poliittisen kentän ja tekevät järkevistä päätöksistä lähes mahdottomia. Tämä aiheuttaa, että maailman muutokseen ei pystytäkään, ehditä eikä aina edes haluta vaikuttaa, koska se ei ole puolueiden intressissä.

Todellinen vaihtoehto nykyiselle eri eturyhmien ja omien kannattajiensa etujen ajamiselle, joka perustuu eriarvoisuuteen ja eri maailmankuvien väliseen vastakkainasetteluun, on todellisuuspohjainen politiikka. Se ajaa yhteistä, kaikkien etua. Se tunnistaa eri maailmankuvien erilaiset painotukset, mutta kuitenkin siten, ettei mikään maailmankuva saa osuuttaan suurempaa etua eikä kaikkien ihmisten ja luonnon elämän perustaa, elinvoimaisuutta tai monimuotoisuutta loukata. Kaiken päätöksenteon perustana on todellisuus, joka on puhdistettu uskomuksista ja eturyhmäajattelusta.

Minkälaista olisi uuden ajan politiikka?

Uuden ajan politiikalla ei ole omaa erityistä etua tai eturyhmää, jonka asioita se ajaa, vaan se edustaa kaikkia ja kaikkien etua. Se toimii elämän puolesta.

Se ei pyri muodolliseen valtaan, kuten nykyiset puolueet, vaan vaikutusvaltaan omien jäsentensä ja kannattajiensa esimerkin ja toiminnan kautta. Sen ohjelma luo yleiset periaatteet ja tavoitteet, joita sen kannattajat toteuttavat omien elämänvalintojensa kautta. Ohjelmaa päivitetään luonnollisesti koko ajan.

Se ei toimi ketään vastaan tai pyri muuttamaan nykyisiä yhteiskunnan ja talouden rakenteita suoraan, vaan se luo ja tuo esille uusia toimivia malleja, joita se pyrkii myös toteuttamaan omassa toiminnassaan, ja sen kautta luomaan niille kannatusta. Tavoitteena on luoda uusi elämisen malli, joka on ekologisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti kestävä ja vastuullinen.

Mitä ovat uuden ajan politiikan tavoitteet, jotta maailmastamme tulisi ekologisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti vastuullinen ja kestävä?

- Luonnon ja ympäristön hyvinvoinnin huomioiminen ja varmistaminen kaikessa toiminnassa: luodaan ratkaisuja, jotka eivät heikennä luonnon ja ympäristön tilaa.
- Talouskasvuriippuvuuden poistaminen: aineellisen kulutuksen lasku ja resurssipohjaisen talouden toteuttaminen, siirtymävaiheessa velaksi eläminen lopetetaan kaikilla elämisen tasoilla.
- Osallisuusyhteiskunnan toteuttaminen: aito demokraattinen vaikuttamismahdollisuus kaikille paikallisyhteisöstä valtakunnalliseen ja globaaliin päätöksentekoon asti, tarkoituksenmukaisella tavalla toteutettuna.
- Elämäkeskeisen kasvatuksen ja koulutuksen toteuttaminen: varhaiskasvatuksen ja koulun uudistaminen elämää ja tulevaisuutta tukeväksi, ja elinikäisen elämäkeskeisen opiskelun toteuttaminen.
- Taata kaikille perustulo varmistamaan elämisen mahdollisuus siirtymävaiheessa työpaikkojen vähentyessä teknologian takia, ja ennen siirtymistä resurssipohjaiseen talouteen.
- Siirtyminen oikeudenmukaiseen, tasa-arvoiseen ja läpinäkyvään kauppaan: kaupankäynnin vapauttaminen ja kaupan esteiden poistaminen globaalisti ja paikallisesti, siirtyminen kuluttajavetoiseen kaupankäyntiin, sama hinta kaikille ostajille, vain kuljetuskulut huomioidaan yms. (tämä ennen resurssipohjaista taloutta). (Matti Hyryläinen, Uusi yhteiskuntajärjestelmä)
- Teknologiaa, automaatiota, robotiikkaa ja digitalisaatiota käytetään pienentämään haitallista ympäristörasitusta ja ei-mielekäästä työtä.
- Eläimille oikeus elää luonnonmukaista elämää: lihansyönnin radikaali vähentäminen eettisistä syistä ja ilmastomuutoksen ehkäisemiseksi.
- Vaatimus terveellisistä elämäntavoista: lääketieteelliseen hoitoon yhdistyy aina tarvittavan ja tarpeellisen elämäntavan muutosvaatimus.
- Liikkuminen ilman henkilöautoa: radikaali siirtyminen joukkoliikennöintiin, auton tarpeen vähentäminen työn ja asumisen ratkaisuilla kuten fyysinen läheisyys, etä- ja virtuaalityö, suositaan kävelyä, pyöräilyä ja muita ihmisvoimin tapahtuvia liikkumisen muotoja.

- Kaikilla on oikeus itsensä toteuttamiseen ja ilmaisemiseen kulttuurin ja taiteen aloilla hyvinvoinnin lisäämiseksi yhteiskunnassa.

Uuden ajan valistunut yhteiskunta

Uuden ajan valistuneessa yhteiskunnassa yksilönvapaus tarkoittaa vapautta "itsestä" ja sen luomasta erillisyydestä. Valistunut itsestä vapaa anarkismi on uuden ajan yhteiskunnan perusta ja tapa toteuttaa se.

Olennaista on se, että yhteiskunnan muodostumisen perusta on uusi, eikä se enää perustu itse- ja ihmiskeskeisiin maailmankuviin, arvoihin ja eriarvoisuuteen, jotka on nyt sisäänrakennettuna nykyisiin yhteiskuntiin.

Olen uuden ajan elämää, maailmaa, politiikkaa ja taloutta kuvannut laajasti kirjoissani ja hahmotellut tarkemmin minkäläistä ne voisivat olla. Minkälaiseksi se todellisuudessa muodostuu, jää nähtäväksi, koska uuden ajan valistuneisuus edustaa ainakin aluksi vain pientä osaa väestöstä ja kaikkien etu tulee aina huomioida. Myös rajusti muuttuvat elinolosuhteet luovat omat "vastavoimansa" eikä tapahtuva muutos ole siksi helppo kenellekään.

Mikään ideologia, jota on tarjottu ratkaisuksi kapitalismin tilalle kuten sosialismi, kommunismi tai anarkismi, ei tule onnistumaan, vaikka sen tavoite olisikin yhdensuuntainen uuden ajan "valistuneen yhteiskunnan" kanssa. Niin kauan kuin olemme oman itsemme vallassa, emme pysty luomaan yhteiskuntaa, joka olisi eriarvoisuudesta, vallankäytöstä, pakkovallasta tai väkivallasta vapaa ja aidosti yhteisöllinen ja solidaarinen muiden ihmisten ja myös muun luonnon kanssa.

Vasta kun olemme riittävässä määrin vapautuneet "itsen vallasta", pystymme uuden ajan mukaisen valistuneen yhteiskunnan luomaan. Tämän takia kaikki huomio ja panostus tulisi nyt tehdä ihmisten vapauttamiseksi itsen vallasta ja ymmärtää, että vain sen kautta voimme luoda uuden kestävän ja mahdollisen maailman. Valistuneen yhteiskunnan ja rauhantilan, jossa taistelu itseämme, toisiamme ja luontoa vastaan on päättynyt.

Valistuneen yhteiskunnan perustana ovat positiivinen ja evolutiivinen ihmiskäsitys, elämäkeskeinen todellisuuskäsitys, ekologinen ja evolutiivinen maailmankuva ja arvot. Hyvään, mielekkääseen ja onnelliseen elämään keskittyvä kulttuurinen tila, jossa ihmiset luovat itselleen sellaista maailmaa ja yhteiskuntaa kuin he itse haluavat ja hyvä elämä edellyttää. Hyväksyen kuitenkin elämäkeskeiset ja humanit arvit, joita vastaan ei saa toimia.

Vapaus on valistuneen yhteiskunnan perusta ja tavoite. Valistunut yhteiskunta antaa jäsentensä elää ja olla vapaasti ja purkaa tätä estäviä nykyisiä rakenteita ja esteitä. Valistunut yhteiskunta varmistaa, että kaikilla sen jäsenillä on yhtäläiset oikeudet ja mahdollisuudet saada elämälleen välttämättömät perusresurssit: ravinto, asunto, turvallinen elinympäristö, terveydenhuolto, koulutus ja oppimismahdollisuudet sekä osallistumisoikeus yhteisten asioiden hoitamiseen. Se on yhteiskunta, joka mahdollistaa ja tukee jäsentensä oma-aloitteista itsensä kehittämistä ja toteuttamista, siten kuin kullekin yksilölle on ominaista ja luontaista.

Yhteiskuntaa leimaa toiminnan ja elämän moninaisuus ja erilaisuus. Se on monimuotoista elämää ja kanssakäymistä. Valistunut yhteiskunta tähtää jäsentensä onnellisuuteen, ekologisesti ja sosiaalisesti kestävään, hyvään ja mielekkääseen elämään. Se on jäseniään varten, eikä omaa omia tavoitteita ylitse jäsentensä.

Se on osallisuusyhteiskunta, jossa sen jäsenet itse osallistuvat itseään koskeviin päätöksiin mahdollisimman lähellä todellisuutta. Valtaa jaetaan ylöspäin vain, jos asian laajuus tai merkitys sitä vaativat. Silloinkin jäsenillä on veto-oikeus ylemmällä tasolla tehtyihin päätöksiin.

OSA II

UUDEN AJAN TODELLISUUS JA SEN KOKEMINEN

Todellisuuden näkeminen avaa tien uuteen

Nykyinen tietoisuutemme, se miten näemme ja tulkitsemme todellisuutta ja elämäämme ja koemme todellisuuden, ei riitä kohtaamaan aikamme globaaleja ongelmia. Itse- ja ihmiskeskeisyytemme unohtaa luonnon keskittyessään itsemme menestymiseen luonnon kustannuksella.

Tieteen mekanistinen ja materialistinen paradigma, joka nyt määrittää maailmankaikkeuden ja myös todellisuuden ja elämän tulkintaa, on laajentumassa orgaaniseen ja tietoiseen paradigmaan, jossa kuvamme maailmankaikkeudesta ja todellisuudesta muuttuvat perustavanlaatuisella tavalla. Emme näe enää itseämme muusta luonnosta ja elämästä erillisinä, vaan osana elämän elinvoimaan ja kudosta. Tämä muuttaa itsemme ja elämämme.

Myös perinteinen henkisyyden tavoittelumme on muuttumassa "erillisyydessä tapahtuvasta itsemme pelastamisesta ja korkeamman tietoisuuden tavoittelusta" todellisuuden suoran näkemisen oivaltamiseksi, jossa me itse, tietoisuutemme on se, mitä yritämme oivaltaa.

Tietoisuuden evolutiivinen kehitys näyttää, että se on mahdollista, mutta yllättääkö elämä meidät ja "pakottaa" meidät uuteen elämän paradigmaan, todellisuuteen ja elämäkeskeiseen tietoisuuteen, joiden näen olevan elämäämme uhkaavien ongelmien ratkaisun avain?

Onko elinolosuhteidemme muutos liian nopea ihmisyytemme muutokselle ja siten kyvyillemme reagoida ja toimia riittävällä tavalla pelastaaksemme elämämme ja tulevaisuutemme? Tämä on kysymys, johon emme valitettavasti voi tietää vastausta.

Ihmisyysiemme itse- ja ihmiskeskeisyyden ja tietoisuuden on laajennuttava elämäkeskeisyyteen. Tällöin alamme nähdä todellisuutta ja elämää "elämän silmin", jolloin todellisuuden ja elämämme näkeminen ei enää rajoitu vain oman itsemme luomaan kuvaan todellisuudesta, vaan näemme sen mitä on, sellaisenaan. Tämä laajentaa näkökulmamme kattamaan koko ihmiskunnan, maapallon ja luonnon ja tavalla, jossa nämä ovat osa omaa itseämme. Näkemys itsestämme muuttuu ja koemme olevamme osa kaikkea elämää.

Itsestä vapaa tietoisuus

Vapautuminen itsestä, erillisyyden kokemuksemme luomasta itsestä, omakuvasta, minuudesta, on se mitä tapahtuu, kun tietoisuutemme laajenee ja koemme elämäyhteyksien todellisena.

Nyt pidämme erillisyyttämme totena ja muuttumattomana oletuksena itsestämme, mutta erillisyyden kokemuksemme on vain ajatus, ei muuta. Näemme tämän ajatuksen vain ajatuksena ja oivallamme itsemme elämänä, jossa elämä on totta, ei siitä luomamme ajatukset, uskomukset yms.

Erillisyydestä vapautuminen ei luo mitään uutta, vaan paljastaa sen mitä olemme aina olleet. Olemme elämää ilmentävää tietoisuutta, josta olemme tietoisia. Ilman tietoisuutta ei ole mitään. Ennen kuin tämä "ikäikainen totuus" paljastuu, koemme usein selittämätöntä tyhjyyttä sisällämme, koemme kaipausta todelliseen itseemme, joka erillisyyden hävitessä meille paljastuu, mutta emme osaa tämän syytä nähdä, koska erillisyyden luoma itsemme peittää sen alleen.

Itsekeskeinen minäkuva ja erillisyyden harha häviävät, kun elämä täyttää koetun tyhjyyden ja elämäyhteyksien kokemus luo uuden näkökulman kaikkeen ja hävittää erillisyyden kokemuksemme.

Perinteisesti henkisyiden ja todellisen itsemme etsiminen on johtanut meidät erilaisten henkisten oppien ja idän mystiikan pariin, jotka eivät kuitenkaan ole pystyneet tarjoamaan sitä mitä todella etsimme, todellista erillisyydestä vapaata itseämme. Uusi aika kertoo, että etsijän tietä ei ole, kaikki on jo tässä.

Mitä tämä tarkoittaa, miten voimme oivaltaa todellisen itsemme, jos emme sitä etsi, eikä henkisistä opeista ole mitään hyötyä?

Nämä henkiset opit ja näkemykset tapahtuvat, tulkintamme niistä, erillisen itsemme luomassa todellisuudessa, emmekä siksi pysty näkemään sitä missä tätä erillistä itseä ei ole. Erillisyyksi ei pysty näkemään elämäyhteyttä ilman erillisyyttä.

Me oivallamme todellisen itsemme, kun meillä on siihen valmius. Milloin ja miksi se tapahtuu, ei ole tiedettävissä. Monesti siihen liittyy jokin elämässämme tapahtunut kriisi tai olemme kokeneet elämäyhteyksien vahvasti esimerkiksi luonnossa. Näitä erillisyyttä purkavia tapahtumia on usein monia ja pala palalta ne paljastavat yhä enemmän todellista itseämme elämää ilmentävänä tietoisuutena. Sitten jonakin päivänä todellisuus, elämä ja tietoisuus tulevat yhdeksi ja sinä olet tämä yksi.

Paras tapa oivaltaa todellinen itse, on lopettaa sen odottaminen, että niin tulee joskus tapahtumaan. Miksi? Koska me olemme elämää ilmentävä tietoisuus ja olemme aina olleet, vaikka emme ole sitä tiedostaneet. Tietoisuus on se missä kaikki on ja tapahtuu ja me olemme tämä tietoisuus, joka on tietoinen kaikesta. Vain odottaminen, että olisi jotakin muuta saavutettavissa tai löydettävissä, on este, joka estää meitä oivaltamasta todellista itseämme.

Mitä hyötyä on lukea uudesta ajasta?

Uusi aika kertoo mistä tässä kaikessa on kysymys ja auttaa näkemään sen, että nykyinen erillisyyden luoma itsen todellisuus ja elämä eivät ole ainoa vaihtoehto itsellemme ja elämällemme, voimme olla, elää ja toimia toisin.

Uusi aika ja tämä manifesti kuvaavat sen miksi olemme ihmiskuntana pulassa, miten olemme tähän pulaan ajautuneet ja miten voisimme päästä siitä pois, ja erityisesti sitä miksi nykyisyytemme ja siihen perustuva elämäntapamme ja maailmanjärjestyksemme eivät ole enää kauan mahdollisia, vaan johtavat vääjäämättömästi tuhoon, jopa lajimme tuhoon asti.

Kun ymmärrämme tämän, niin uusi aika kertoo myös sen mitä voisimme tehdä nyt heti, miten elää ja toimia, että niin ei tapahtuisi. Jos ja kun oivallamme uuden ajan kuvaaman itsestä ja erillisyydestä vapaan tietoisuuden, niin saamme hyvän ja mielekkään elämän itsellemme, joka tekee ekologisesti ja eettisesti kestävästä elämästä luonnollista ja vapaata.

Henkiset opit, jotka kuvaavat todellista erillisyydestä vapaata itseämme (on paljon muunkinlaista henkistä oppia) ovat hyödyksi jälkikäteen, jolloin ne avaavat meille sitä mitä on tapahtunut. Mutta itse oivallukseen todellisesta itsestämme ja luonteestamme elämää ilmentävänä tietoisuutena emme niitä tarvitse. Itsestä ja erillisyydestä vapaa tietoisuus näyttää sitten uuden ajan todellisuuden ja elämän ja tekee niistä totta ja elävää elämää meille.

Elämä siinä mitä on – mikä muuttuu?

Kun omaksumme uuden ajan itsestä vapaan tietoisuuden, todellisuuden sellaisena kuin se on ja näkökulmamme maailmaan vaihtuu itsestä elämään, niin elämämme alkaa muuttua. Elämällemme on nyt uusi perusta mikä ilmentää itseään elämässämme.

Muutokset eivät tapahdu itsestään, vaan meidän tulee olla jatkuvasti valppaana ja hereillä, sillä monet asiat tapahtuvat ns. vanhasta muistista ja ovat selkäytimessämme. Mutta koska todellisuutemme on vaihtunut, niin silloin kun toimimme entiseen tapaan, koemme jonkin jumittavan meitä ja tämä ilmenee niin

kehossamme kuin mielessämmekin erilaisina tuntemuksina ja ajatuksina. Silloin meidän tulee pysähtyä ja huomata tämä entinen toimintatapamme ja lopettaa sen tekeminen. Hiljentymällä saamme uudestaan yhteyden siihen mitä on ja koemme läsnäoloa kaikessa.

Ahdistumme, kun sisäisen ja ulkoisen todellisuutemme välillä on ristiriita, kun emme ole tyytyväisiä siihen mitä on, vaan haluamme, että olisi toisin. Kun ristiriita häviää, niin ahdistus häviää. Elämällä siinä mitä on ahdistus häviää, koska silloin ei ole enää ristiriitaa. Kun olemme ahdistuneita, niin huomiomme ja energiamme on tässä ahdistuksessa. Kun elämme siinä mitä on, todellisuudessa, niin ahdistusta ei ole ja huomiomme ja energiamme kohdistuu elämään, siihen mitä on ja tapahtuu. Kun elämme siinä mitä on, niin silloin pystymme tekemään sen mitä tarvitsee tehdä ja tekemään ne muutokset elämäämme mitä tarvitsee tehdä.

Elämä siinä mitä on luo hyvän ja mielekkään elämän, koska silloin se mitä on, riittää ja kaikki on hyvin. Elämällä siinä mitä on, ahdistus, tyytymättömyys, vastustaminen, kieltäminen yms. häviävät ja huomiomme ja energiamme kohdistuvat elämään, toisiimme, tekemiseen, luontoon, uuden luomiseen, ja näin se mitä haluamme myös toteutuu. Näkökulmamme siirtyy itsestä elämään.

Elämä todellisuudessa ei ole ajatusten tunteiden, uskomusten, toiveiden ja halujen määrittämää elämää, vaan todellisuuden ohjaamaa elämää siinä mitä on. Silloin myös ajatukset ja tunteet palvelevat elämää ja uskomukset, toiveet ja halut ovat paremmin nähtävissä ja hallittavissa.

Miksi teemme elämästämme niin raskasta - miksi emme tee siitä vaivatonta ja mielekästä? Miksi valitsemme rahan emmekä elämää?

- Vähemmän ajattelua, enemmän elämää - kun ajattelemme vähemmän, niin huomiomme ja energiamme eivät mene ajatustemme kanssa "painimiseen", vaan kohdistuvat elämään. Ajatuksemme tekevät elämästämme monimutkaista, vähempi ajattelu tekee siitä yksinkertaisempaa ja helpompaa.
- Ajatuksemme haluavat koko ajan enemmän, lisää, parempaa - ajatuksillemme ei koskaan riitä se mitä on. Kun elämme siinä mitä on, niin se riittää mitä on, koska silloin ajatuksemme eivät ohjaa elämäämme jatkuvasti enempään, vaan elämä ohjaa meitä vähempään ja tyytyväisyyteen.

Meidän pitää pysähtyä löytääksemme uuden perustan elämällemme

Monesti ajattelemme, että jos tahdomme jotakin uutta, muutosta elämäämme, niin meidän pitää tehdä jotakin uudella tavalla, muuttaa jotakin elämässämme. Ja näinhän se tietenkin on arkisia elämänvalintojamme tehdessämme. Mutta jos haluamme löytää uuden perustan elämällemme, jota uusi aika tarjoaa, niin tämä ei onnistu.

Miksi ei? Vaikka voimme ymmärtää uuden ajan todellisuutta ja elämää kuvaavat sanat ja määritteet, niin tämän ymmärtämisemme perustana on kuitenkin aina oma todellisuuden tulkintamme ja sen luomat ajatukset ja uskomukset, jotka yleensä poikkeavat uuden ajan näkemyksistä. Uuden ajan ymmärtäminen nykyisen todellisuuskäsityksemme luoman ajattelun ja sanojen tasolla ei avaa uutta aikaa, koska näiden sanojen ja ajatusten takana ei ole todellista uuden ajan ymmärtämiseen tarvittavaa tietoa, joka syntyy uuden ajan todellisuuden oivaltaneesta tietoisuudesta.

Kun tätä tietoa uudesta ei ole, niin silloin myös tekemisemme toistaa vain vallitsevaa todellisuuttamme ja sen perustana olevia arvoja ja maailmankuvaa. Kuinka sitten voimme oivaltaa uuden ajan tietoisuuden ja todellisuuden?

Nykyistä elämäämme määrittävät ”pinnan alla” olevat arvomme ja maailmankuvamme, jotka ovat monesti meille itsellemme tiedostamattomia. Yllättävää on se, että tämä elämäämme määrittävä perusta muodostuu uskomuksistamme, eikä ole siis mikään pysyvä totuus tai asiantila. Näkemällä, että elämäämme perusta muodostuu uskomuksistamme, voimme ymmärtää, että voimme myös näitä uskomuksiamme vaihtaa.

Tämä edellyttää, että pysähdymme ja hiljennymme, jolloin pääsemme ajatustemme takaiseen tietoisuuteen. Hiljaisuudesta käsin voimme nähdä uskomuksemme ja nähdä niiden vaikutuksen elämäämme ja oivaltaa niiden väliaikainen luonne. Hiljaisuudesta käsin voimme luoda uuden elämän itsellemme perustuen uuden ajan ”uskomuksiin”, jotka kuitenkin tiedämme uskomuksiksi.

Toinen paljon rajumpi tapa oivaltaa uuden ajan tietoisuus ja todellisuus, on konfliktin tai kriisin kautta tapahtuva pakkopysähtyminen ja oman luodun omakuvan romahtaminen, sen näkeminen vain luoduksi ajatukseksi ja uskomukseksi. Silloin näemme todellisuuden sellaisenaan ilman tämän luodun omakuvamme luomaa erillisyyttä. Tämä avaa mahdollisuuden tietoisuutemme laajentumiselle ja elämämme perustan muuttumiselle – mikä sitten muuttaa elämämme ja sen miten siinä toimimme.

Tätä pakkopysähtymistä ja oivaltamista kutsutaan yleisesti heräämiseksi. Herääminen aloittaa uuden elämän opetteluun ja uusien elämänvalintojemme tekemisen. Voimme pysähtymällä ja hiljentymällä ja olemalla avoin uuden ajan tiedolle ja uudelle todellisuudelle tai kokemalla jonkin vakavan kriisin elämässämme, joka pakkopysäyttää meidät, oivaltaa uuden ajan tarjoama uusi todellisuus ja elämä.

Kumpikaan näistä vaihtoehtoista ei ole helppo tai nopea tie uuteen aikaan, mutta mahdollinen. Pysähtyminen luo tilaa hiljentymiselle ja mietiskelylle. Kun pysähdymme tai meidät pakkopysäytetään jonkin kriisin takia, niin meille avautuu mahdollisuus ja tilaa hiljentymiselle ja hiljaisuudessa tapahtuvalle mietiskelylle.

Hiljaisuus on tila, jossa pakonomainen ajatusvirtamme on hidastunut ja oivallamme olevamme se tietoisuus, joka on ajatuksistamme, tunteistamme ja aistiemme tekemistä havainnoista tietoinen. Olemme ns. tarkkaileva tietoisuus, joka on kaikesta tietoinen, mutta ei itsessään ole mitään muuta kuin tämä tietoisena oleminen. Tällöin syntyy välimatkaa ja etäisyyttä näihin ajatuksiimme ja muihin tietoisuudessamme oleviin havaintoihin ja pystymme ne näkemään itsestämme erillisinä tietoisuuden sisältöinä. Näemme, että luotu omakuvamme on myös näistä ajatuksista ja niiden luomista uskomuksista luotu, mutta ei olekaan se todellinen itse, vaan se on tämä tarkkaileva tietoisuus, joka on niistä tietoinen.

Tämä on usein mullistava oivallus ja johtaa todelliseen itsetutkisteluun. Hiljaisuudessa pystymme mietiskelemään eli tuomaan tietoisuuteemme erilaisia uskomuksiamme, sitä mikä todellisuuttamme määrittää ja näkemään ovatko nämä uskomuksemme meille tarpeellisia ja sellaisia, että ne tuottavat sitä hyvää elämää ja onnellisuutta, jota yleensä itsellemme haluamme. Pystymme suhteuttamaan näitä uskomuksiamme ja luotua omakuvaamme siihen maailmaan ja elinolosuhteisiin, jossa juuri nyt elämme ja näemme olisiko näitä uskomuksiamme muutettava paremmin vallitsevaan maailmaan sopivimmiksi.

Tietoisuuden evoluutiossa ja evoluutiossa yleisestikin on kyse vallitseviin elinolosuhteisiin sopeutumisesta tai näiden olosuhteiden muuttamisesta sellaisiksi, että ne vastaavat uskomuksin luotuja arvojamme ja maailmankuvaamme. Kun arvomme ja maailmankuvamme ovat sopusoinnussa sen kanssa missä ja miten elämme, niin silloin koemme tyytyväisyyttä ja mielenrauhaa elämässämme.

Tällä hetkellä vallitseva maailmantila ja elämänmallimme edellyttävät tämän elämänharmonian saavuttamiseksi uusia elämäkeskeisiä arvoja ja maailmankuvaa, jota uudeksi ajaksi kutsumme. Ilman pysähtymistä ja hiljentymistä emme pysty poistamaan ristiriitaa oman itsemme, elämämme ja maailman väliltä ja tekemään tarvittavia muutoksia elämäämme.

Hiljaisuuteen ei ole tietä, vaan hiljaisuus on tie uuteen elämään.

Uuden ajan kokeminen

Uuden ajan kokeminen on yhtä luonnollista kuin nykyinenkin erillisyyteen ja itseen perustuva todellisuutemme kokeminen, mutta täysin erilaista.

Elämäyhteisyys ja -eettisyys ovat uuden ajan elämän moraalinen perusta

Uuden ajan elämän moraalinen perusta on hyvin erilainen verrattuna nykyiseen, jossa erillisyyden kokeminen muusta elämästä saa meidät kilpailemaan toistemme kanssa ja puolustamaan omaamme toisiamme vastaan jopa väkivalloin ja, jossa moraalin erilaisuus riippuen maailmankuvasta ja sen arvoista, ovat elämäämme määrittäviä. Eli jokaisella maailmankuvalla on oma moraalinen koodistonsa, joka perustuu ajattelulle "me olemme oikeassa, muut väärässä". Tämä tietenkin ylläpitää jatkuvaa eri maailmankuvien välistä kamppailua.

Uudessa ajassa erillisyyden kokemuksemme on vaihtunut elämäyhteisyyden kokemukseen, jossa koemme olevamme samaa elämää kuin muukin elämä. Tämä lopettaa jatkuvan kilpailun ja oman puolustamisen ja tekee meistä kaiken elämänsuojelijoita. Elämäyhteisyyden kokemus auttaa meitä myös ymmärtämään, että me olemme elämää ilmentävää tietoisuutta, jossa kaikki on ja tapahtuu eikä rajaa itseämme ja muiden välillä näin ollen enää ole, olemme yhtä.

Kuten aiemmin jo totesin, niin erillisyyden kokemuksen häviäminen tuottaa meille pysyvää tyytyväisyyttä ja onnellisuutta, jotka eivät tarvitse erityistä syytä ollakseen elämämme perusvire.

Liikkeessä paikallaan, kun maisema tulee vastaan ja sinä olet paikallaan

Kun olemme oivaltaneet olevamme elämää ilmentävä tietoisuus, joka on se missä kaikki on ja tapahtuu, niin tämä oleminen tietoisuudessa ja tietoisuutena on pysyvää ja koemme siksi olevamme aina paikallaan eli siinä mitä on, eikä tämä muutu. Kun luonnollisesti olemme "liikkeessä" elämää eläessämme, niin tämä "liike" ei muuta kokemaamme läsnäoloa tässä ja nyt. Siksi voi sanoa, että maisema tulee vastaan liikkeessämme, mutta me olemme paikallaan.

Tämä poistaa tunteen, että tulisi olla jossain muualla kuin missä on ja tekee elämästämme seesteistä ja rauhallista. Mielen jatkuva pyrkimys olla jossain muualla menneessä tai tulevassa häviää.

Ajan kokeminen häviää, kun elämä, mennyt ja tuleva tapahtuu siinä mitä on

Kun mielemme valta pitää meitä jossain muualla kuin missä olemme päättyy, niin tämä saa myös kokemuksemme ajasta muuttumaan, se häviää. Koemme kaiken siinä mitä on, myös ajatukset menneestä ja tulevasta tapahtuvat tässä ja nyt. Merkittävä muutos on siinä, että tämä saa aktiivisen muistimme ja olemisemme keskittymään vain siihen mitä on, eikä energiaa ja huomiota mene muistamiseen ja turhaan ajatteluun. Elämme siinä mitä on, toki muistamme aiemman, kun niin haluamme.

Autonominen mieli hiljenee ja ajatuksista tulee työkalu vuorovaikutukseen

Kun läsnäolomme siinä mitä on ja tarve mielen avulla tapahtuvalle jatkuvalla tapahtuvan tulkinnalle ja sanoittamiselle häviää, niin lopulta myös mielen autonominen, itsenäinen ajatustulva pysähtyy kuten aikakin. Tämä on samaa mitä olemme pyrkineet meditaation ja hiljentymisen kautta saavuttamaan, mutta nyt se on pysyvää, toki joskus mieli vielä purnaa vastaan "korvamadoillaan".

Ajattelemme silloin kun näemme siihen tarvetta, mutta muuten mielemme on hiljaa. Ajatuksista tulee työkalu vuorovaikutukseen toistemme kanssa, eikä mielemme luo enää erillistä omakuvaa tai uskomuksia, jota itseksemme kutsumme, koska tarvetta sille ei enää ole.

Todellisuustietoisuus, kun tietoisuus, elämä ja todellisuus ovat yhtä

Kuten aiemmin kuvasin, niin oivallus todellisesta itsestämme elämää ilmentävänä tietoisuutena, joka on aina paikallaan, ja kokemuksemme elämäyhteisyydestä, jossa olemme samaa elämää kuin muukin elämä, niin tämä poistaa rajat tietoisuuden, todellisuuden ja elämän väliltä ja tekee niistä yhtä ja samaa olevaisuuden ilmentyvää. Ei ole enää sitä, joka on tietoinen todellisuudesta ja siinä ilmentyvistä elämästä, vaan nämä ovat yhtä. Tätä henkisten oppien ykseys tarkoittaa, kokemus kaikesta on yhtä ja samaa kokemusta.

Nämä kaikki muutokset itsemme, todellisuuden ja elämämme kokemisena ja tietoisena olotilana, ovat sellaisia, että mitkään sanat eivät niitä oikein pysty kuvaamaan. Nämä eri oivallukset ja kokemukset voivat tulla myös eri aikaan ja eri järjestyksessä kuin mitä olen tässä kuvannut, ja niiden välillä voi olla vuosia. Näin on ollut itselläni, jonka voit hyvin todeta Matkani uuteen aikaan -kuvauksesta.

ROMAHDUS VAI HYPPY ETEENPÄIN

Onko tässä manifestissa ja Uusi aika -kirjoissani kuvaamani uusi aika mahdollista tulla todeksi, muuttaa elämän ja itsemme kokemisen ja näin myös muuttaa maailmaamme sellaiseksi, että emme tuhoa itseämme ekokatastrofin tai muiden uhkien kautta. Voimmeko vielä pelastaa itsemme mahdolliseen tulevaisuuteen ja hyvään ja mielekkääseen elämään vai onko edessämme sivilisaatiomme romahdus?

Aika todelliselle muutokselle on käymässä vähiin, mutta tapahtui mitä tahansa, niin siinäkin maailmassa ja elinolosuhteissa meidän on elettävä ja siihen uusi aika tarjoaa paremman ekologisesti ja eettisesti kestävämmän perustan ja elämäntavan.

On tullut aika uuden ajan tietoisuuden vallankumoukselle - mikään vähempi ei enää riitä!